

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

oves occisionis, Psal. 44. v. 22. ut inter aspides & regulos, Esa. 11. v. 8. inter leones & & lupos, Matth. 10. v. 16. inter falsos fratres & latrones, 2. Cor. 4. v. 13. ministerio suo fungantur, panem doloris comedentes ut Micha, 1 Reg. 19. v. 6. tanquam purgamenta hujus mundi, omnium peripsema, 1. Cor. 4. v. 13. Verum hoc solatio gaudent, quod Ministri Christi sint, & dispensatores mysteriorum Dei, 1. Cor. 4. v. 1. Is suo tempore videbit, & requiret, 2. Paral. 24. v. 22. Merces vero eorum eo copiosior erit in caelis, Matth. 5. v. 12.

De Secundo.

Sequitur Medela quæ fuit

I. Ex Christi manifestatione, quam peregit

1. Potenter, dum clausas januas pertransit.

Quando alias in conclave clausum ingressuri sumus, aut claves adhibendæ, aut fores pulsandæ, aut dum fores pandantur, expectandum, aut vi fores perumpendæ, aut per Claustrarium aperiendæ sunt.

Nihil horum Christus tentavit, & tamen ad discipulos in conclave intravit. Primo enim non utitur clavi, quam sine dubio Apostoli sibi sumtam probe assertaverant. Nec pulsavit ostium, sicut Petrus aliquamdiu ad domum Mariæ pulsare & præstolari tenebatur, dum fores aperirentur, Act. 12. v. 13. Præterea nec ostium vi perripit, aut à cardinibus dimovit, sicut Simson Gazæ conclusus, media nocte consurgens, apprehendit ambas portæ fores, cum postibus suis & vectibus,

impositasque humeris suis, portavit ad verticem montis, qui respicit Hebron, Jud. 16. v. 3. Neque Angelus ei fores aperuisse legitur, quod Petro incarcerato factum, Act. 12. v. 10. neque terræ motus factus, sicut Philippis accidit, cum Paulus & Silas in custodia detinerentur, ut moverentur fundamenta carceris, Act. 16. v. 26. Nihil horum factum est: Sed fores occlusæ sunt & manent, attamen Christus corpore suo clarificato easdem penetrat, nihilo ipsum prohibente. Quæ qualitas nostris quoque corporibus clarificatis continget. Seminatur enim in corruptione, surget in incorruptione, 1. Cor. 15. v. 43.

2. Potenter. Stetit enim in medio eorum. Quo significare voluit, esse se unum illum Mediatorem Dei & hominum, 1. Tim. 2. vers. 5. qui nos non relicturus sit orphanos, Joh. 14. vers. 18. sed ubi duo aut tres congregati sunt in nomine ejus, futurus erit in medio eorum, Matth. 18. vers. 20.

Nos sæpe inter postes & cardines versamur, & ita angustiamur, ut nesciamus, quid facere debeamus, ut Rex Josaphat ait, 2. Chron. 20. v. 12. Verum confidite vos mei! Christus medius nostrum stat, Joh. 1. v. 26. eritque nobiscum in tribulatione, eripiet & glorificabit nos, Psal. 91. v. 15.

II. Ex pacis appreciatione. Stetit enim in medio eorum, non mutus, ac tacens: sed amice salutat, inquit: Pax vobis!

Hic nobilissimus thesaurus est, quem Christus resurrectione sua nobis acquisivit & peperit, propterea vocatur Sar-Schalom, Princeps pacis, Esa. 9. v. 7.

Exultate hinc Vos mei! Justificati enim ex fide, pacem habemus ad Deum,

per

per Dominum nostrum Jesum Christum, Rom. 5. v. 1.

Quodsi igitur Satanas accusatione legis nos territat? confidenter contra colloqui possumus, dicentes: Quis accusabit electos Dei? Deus est qui iustificat, Rom. 8. v. 34.

Iram Dei ostendit? Vicissim animose cum Paulo dicamus: Christus hinc est, qui mortuus est; imo, qui & resurrexit, qui & est ad dexteram Dei, & interpellat pro nobis, Rom. 8. v. 34.

Si mundus nos persequitur, ut nusquam tuti simus, velut Elias in exilio, 1. Reg. 19. v. 3. tamen pacem cum Deo habemus, scientes, Christum mundum cum Principe suo vicisse, Joh. 14. v. 30.

Selneccerus de pio Principe, veritatem Evangelicæ doctrinæ amplexo recenset, quod propterea à familiaribus & Consanguineis odio habitus, non deterritus, sed pro Symbolo quasi his verbis usus sit: Pater me odit, uxor non amat, frater mihi invidet, sed in solo Christo est mihi requies & auxilium. Imitare pium hunc Principem, & non modo in adversitatibus bonam militiam, 1. Tim. 1. vers. 19. sed & in morte sperabis dicens cum Davide: In pace dormiam & requiescam, quoniam tu Domine, solus tuto habitare facis me, Ps. 4. v. ult.

III. *Ex Ministerii ordinatione.* Sicut enim Discipulis & Apostolis suis denuo Apostolatium commendat, & juxta Spiritum sanctum impertit, traditis Ecclesiæ clavibus, ut potestatem habeant, peccata remittendi & retinendi: Sic idem adhuc hodie est, qui Jerusalem Evangelistas dat, Esa. 41. v. 24. extrudens fideles operarios in

missam suam, Matth. 9. v. ult. qui pro animabus Auditorum pervigilent, Hebr. 13. v. 7. & pauperibus evangelizent, Matth. 11. vers. 5. quod est potentia Dei in salutem omni credenti, Rom. 1. v. 16.

Hæc magna gratia est, cui nunquam gratias referendo pares sumus. Quodsi Imperator Romanus, ad quem piam subditorum suorum, perfidia deficientem, Legatos suos mitteret, & gratiam suam offerret, id insolitum quid esset, quod novellis procul dubio infereretur. Hoc ipsum vero Rex Regum & Dominus Dominantium erga nos facit, 1. Tim. 6. vers. 15. quando emissis verbi Præconibus & Legatis suis, gratiam suam offert nobis: Consolamini, consolamini populum meum, Esa. 40. vers. 1. quod & faciunt, quando ex suggestu clamant: Pro Christo legatione fungimur, tanquam DEO exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini DEO, 2. Cor. 5. vers. 20. Grato igitur animo agnoscamus, quod Deus nos adeo gratiose respiciens, omnia salutis media ordinavit: quin & adhuc hodie efficax est per Ministerium verbi, incrementum dans cœlitus, 1. Cor. 3. vers. 6. ne labor noster inanis in Domino sit, 1. Cor. 15. vers. ult. Hoc vero unice requiritur, ut intelligamus, Psal. 2. vers. 10. petentes cum Salomone cor docile, 1. Reg. 3. vers. 9. Et Dominus fidem per verbum accendet, Rom. 10. vers. 18. per fidem vitam æternam daturus, Joh. 3. vers. 15. ubi nullo verbi Ministerio amplius indigebimus, sed omnes à Deo docti, cognoscemus Dominum à minimo, usque ad maximum, Jer. 31. vers. 34.